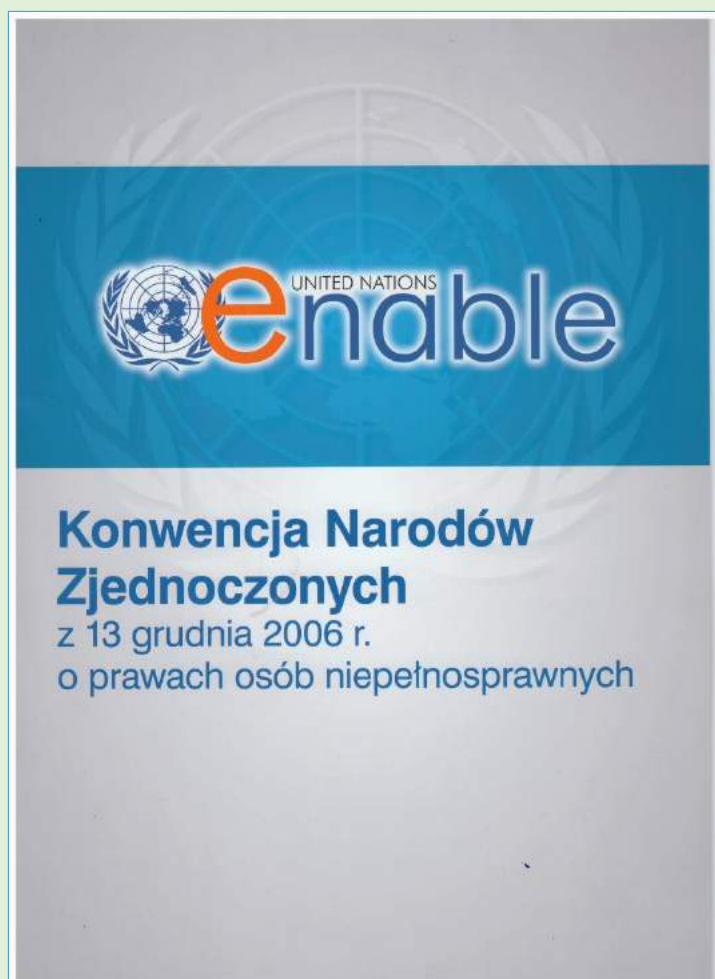

Newsletter Życie Akademickie nr 5/2017

Zawartość:

1. Relacja z wykładu Sławomira Piechoty nt. praw osób niepełnosprawnych, zapisanych w Konwencji Narodów Zjednoczonych..... 4
2. Wywiad ze Sławomirem Piechotą 6
3. Rozmowa z dr. Wojciechem Wilińskim – pełnomocnikiem rektora ds. kształcenia studentów z niepełnosprawnością..... 9
4. Rozmowa z Adrianem Gasiewiczem – studentem drugiego roku Wydziału Nauk o Sporcie..... 11
5. Rozmowa z Agatą Mazieńczuk – asystentką niepełnosprawnego studenta Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu..... 13

AWFalia

9-11 maja 2017

PONIEDZIAŁEK
[08.05.]

18:00 Finał Pucharu Ligii Futsalowej Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu (Hala Wielofunkcyjna)

WTOREK
[09.05.]

15:00 Oficjalne otwarcie AWFaliów 2017, prowadzący: JANKES
• Wręczenie „Perła Roku” • Występ Kabaretowy Cezarego Pazury
• Występ Muzyczny „Me Myself and I”
• Pokaz Cheerleaders (Hala Wielofunkcyjna AWF)
18:00 Wielkie grillowanie (tereny zielone przy DS. Spartakus)
21:00 – 03:00 Silent Disco Party (Namiot przed DS. Spartakus)
Pamiętajcie o Legitymacji !

ŚRODA
[10.05.]

9:00 Rozpoczęcie turnieju Tenisa Ziemnego (Hala Tenisowa AWF)
11:00 Otwarcie Turnieju Tenisa Ziemnego (Hala Tenisowa AWF)
12:00 Zawody Sportowe (boiska przy P5):
• siatkówka plażowa • piłka nożna • skimboarding
• zawody w kwadranta
12:30 Mecz koszykówki - Prowadzący vs Studenci
(sala gier budynek P5 lub boisko tartanowe przed P5)
14.15 Konferencja Studenckiego Towarzystwa Naukowego (budynek P4)
16:00 – 18.00 Zawody Spartańskie + wielkie grillowanie
(tereny zielone przy DS. Spartakus)
21:00 – 01.00 Pidżama Party (Namiot przed DS. Spartakus)

CZWARTEK
[11.05.]

8:30 Pobudka
9:00 Śniadanie z Rektorem (Namiot przed DS. Spartakus)
10:00 Oficjalne Zakończenie AWFaliów (Namiot przed DS. Spartakus)
11:00 Pochód

Studencie, pamiętaj o Legitymacji Studenckiej!

ORGANIZATORZY

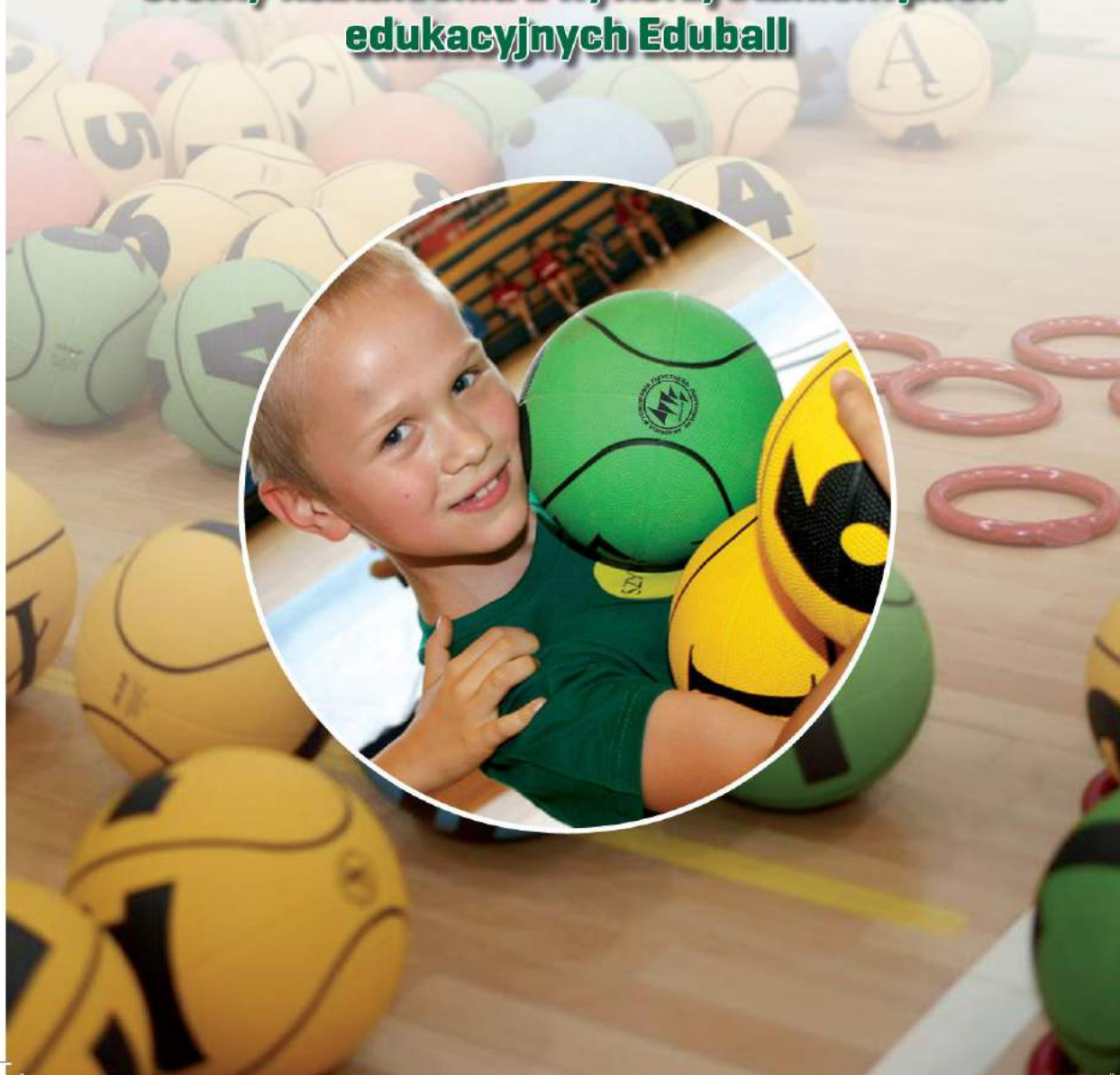

II Ogólnopolska Konferencja Edukacyjna

**15 lat z Eduballami – zakładane a rzeczywiste
efekty kształcenia z wykorzystaniem piłek
edukacyjnych Eduball**

Relacja z wykładu Sławomira Piechoty nt. praw osób niepełnosprawnych, zapisanych w Konwencji Narodów Zjednoczonych

Myślenie o osobach niepełnosprawnych to nie jest myślenie o jakimś tylko procencie, to jest myślenie o nas samych.

Sławomir Piechota

30 marca na zaproszenie Dziekan Wydziału Fizjoterapii Pani prof. Anny Skrzek **Sławomir Piechota** – Poseł na Sejm RP oraz Przewodniczący Komisji Polityki Społecznej i Rodziny – wygłosił dla pracowników i studentów naszej uczelni wykład nt. praw osób niepełnosprawnych zapisanych w Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 13 grudnia 2006.

Ów dokument normuje standardy dotyczące praw osób niepełnosprawnych. Przyjęty został przez szereg państw, w tym również

Polskę. Można uznać go za swego rodzaju konstytucję osób niepełnosprawnych.

Konwencja jest planem strategicznym, planem na lata, planem, który nie podaje sposobów, natomiast precyzyjnie określa cele. To nie jest tylko deklaracja dobrej woli. To jest plan, który obowiązuje.

Sławomir Piechota

Konwencja systematyzuje problematykę osób z dysfunkcjami, wyznacza kierunki działania władz publicznych wobec niepełnosprawnych. Zapewnia ona osobom niepełnosprawnym posiadanie takich samych praw i obowiązków jakie posiadają pozostali członkowie społeczeństwa, daje im szansę na normalne funkcjonowanie w życiu społecznym.

Osób niepełnosprawnych w żadnym wypadku nie należy dyskryminować. Powinny mieć dostęp do obiektów, transportu usług, powinny czynnie uczestniczyć w życiu politycznym i kulturalnym swojego kraju. Państwo powinno prowadzić aktywną politykę na rzecz zatrudniania oraz zwiększania dostępności miejsc pracy. Niepełnosprawnym uczniom

i studentom należy udostępnić system kształcenia. Należy odpowiednio dostosować systemy ochrony socjalnej. Osoby niepełnosprawne mają prawo do równego dostępu do opieki i świadczeń zdrowotnych.

Nikogo już dziś nie dziwi osoba z psem przewodnikiem, mogąca wejść do wszystkich instytucji państwowych. Zmienił się sposób traktowania medalistów paraolimpijskich. Zrównano ich świadczenia ze świadczeniami olimpijczyków. Powszechne stało się również korzystanie z usług tłumacza języka migowego.

Wiele osób z niepełnosprawnością tworzy światową historię kultury i nauki. Wymienić tu należy niewątpliwie **Stephena Hawkinga** – genialnego brytyjskiego astrofizyka, od ponad 40 lat cierpiącego na stwardnienie zanikowe boczne, którego postęp spowodował paraliż niemalże całego ciała i utratę zdolności mówienia.

Jest on bodajże najlepszym przykładem możliwości pomocy osobom z dysfunkcjami. W życiu codziennym wykorzystuje on supernowoczesny wózek, wyposażony w komputer pozwalający wybierać wyrazy z komputerowego

słownika i układać je w zdania przetwarzane przez syntezator głosu w dźwięki.

Stevie Wonder – niewidomy amerykański muzyk, autor wielu przebojów muzycznych, zdobywca wielu nagród muzycznych.

Jak zatem widać, osoby z niepełnosprawnością doskonale odnajdują się we współczesnym świecie. S. Hawking czy S. Wonder udowadniają, że nie ma barier, że każdy może.

Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych jest zatem wielkim i ważnym krokiem w kierunku normalizacji podejścia do niepełnosprawności, daje równe szanse rozwoju wszystkim ludziom.

Ligia Poniatowska

Wywiad ze Sławomirem Piechotą

Ligia Poniatowska: Panie Pośle, to już Pana czwarta kadencja w Sejmie. Proszę powiedzieć, czy na przestrzeni tych kilkunastu lat coś zasadniczo zmieniło się w stosunku do osób niepełnosprawnych?

Sławomir Piechota: Powiedziałbym, że zmiana jest procesem permanentnym... W ostatnich zaś latach nastąpiło wiele ważnych zdarzeń, zasadniczo wpływających na sytuację osób niepełnosprawnych w Polsce. Przede wszystkim zmienia się postrzeganie osób niepełnosprawnych – zmieniają się zwłaszcza proporcje pomiędzy litością a poszanowaniem i dostrzeganiem czegoś więcej niż tylko sama niepełnosprawność, że ktoś nie chodzi, nie widzi czy nie słyszy. W tym procesie niezwykle ważna była ratyfikacja Konwencji ONZ z 13 grudnia 2006 roku o prawach osób niepełnosprawnych, dokonana przez Polskę we wrześniu 2012 roku. Ratyfikacja nie byłaby możliwa, gdyby nie lata pracy wielu ludzi, usuwających bariery mentalne i fizyczne. Zanim jednak doszło do ratyfikacji uchwalonej również z poparciem Polski Konwencji trzeba było wprowadzić w naszym kraju wiele konkretnych rozwiązań, zapewniających rzeczywistą ochronę praw podmiotowych osób niepełnosprawnych. Służyły temu w szczególności zwiększone nakłady na edukację dzieci i mło-

dzieży o specjalnych potrzebach, zmiany w ordynacji wyborczej, umożliwiające głosowanie osobom niepełnosprawnym, ustawa o psie przewodniku i psie asystującym, ustawa o języku migowym czy zrównanie świadczeń olimpijskich medalistów igrzysk paraolimpijskich i zwykłych igrzysk. Ratyfikacja otwiera nowe możliwości, jest strategicznym planem, wskazującym najważniejsze cele. Ale też trzeba to mocno podkreślić – z chwilą ratyfikacji Polska przyjęła daleko idące zobowiązania, których spełnienie wymaga dalszych intensywnych prac. Sama Konwencja nie załatwi tego za nas, nie jest czarodziejską różdżką...

Czy według Pana zmiany postępują wolno, czy szybko?

Wiele zależy oczywiście od perspektywy, z jakiej patrzy się na zachodzące zmiany. Ci, którzy na nie czekają, chcieliby, aby następowały szybciej i w pożądanym przez nich kierunku, z kolei funkcjonujący w istniejącym systemie i zań odpowiedzialni nierzadko hamują czy nawet blokują zmiany, powołując się na

brak pieniędzy (to najczęściej), brak obiektów czy urządzeń (jak choćby do nauczania integracyjnego) czy brak odpowiednio przygotowanych pracowników (np. nauczycieli do pracy z dziećmi niesłyszącymi). Myślę, że wiele zależy od racjonalnej presji społecznej – nie tylko wytykającej braki, ale i wskazujących możliwe rozwiązania, od siły społecznego poparcia dla postulowanych zmian. Proces trwa...

Jak wypada Polska na tle innych państw w sposobie traktowania osób niepełnosprawnych? Czy w Polsce osoby z dysfunkcjami mogą czuć się dyskryminowane?

Wiele, bardzo wiele się w Polsce w ostatnich latach zmieniło, ale wiele wciąż pozostaje do zrobienia – co zwłaszcza widać w porównaniu z innymi krajami europejskimi. Długo można by wymieniać wprowadzone w ostatnich latach konkretne rozwiązania – w dostępie do obiektów użyteczności publicznej, komunikacji zbiorowej, edukacji na wszystkich poziomach, możliwości pracy i wypoczynku – które tworzą zupełnie nowe szanse i możliwości dla osób niepełnosprawnych. W tym kontekście niebezpieczne jest stawiane coraz częściej pytanie, na ile same osoby niepełnosprawne chcą z tych możliwości korzystać..? Na ile chcą się uczyć, zdobywać nowe kwalifikacje, podejmować pracę...? Na ile zaś wolą rentę niż pracę, na ile wciąż wielu tkwi w myśleniu z dawnych czasów: że skrzywdzony

przez los i mu się należy... Ale też wciąż pojawiają się sytuacje czy zdarzenia, że kogoś potraktowano niewłaściwie, niegodnie tylko dlatego, że jest osobą niepełnosprawną. Bardzo ważną rolę w przeciwdziałaniu takim zdarzeniom pełnią reagujący stanowczo i konkretnie Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka. To im w dużym stopniu zawdzięczamy, że przejawy dyskryminacji osób niepełnosprawnych nie pozostają bezkarne i mocno oddziałują na społeczną świadomość. Na tle innych krajów mamy się już czym pochwalić, a dla wielu możemy być też przykładem, jak wiele jest możliwe...

Jakie cele postawił sobie Pan w obecnej kadencji Sejmu w zakresie działań na rzecz osób niepełnosprawnych?

Priorytetem jest wdrażanie Konwencji, a przede wszystkim przeciwdziałanie przejawom dyskryminacji osób niepełnosprawnych. W tym kontekście martwią mnie wypowiedzi i działania przedstawicieli rządu, wskazujące na hamowanie a nawet regres w tych sprawach, jak np. wypowiedź wiceminister edukacji, rozważającej nauczanie dzieci niepełnosprawnych oddzielnie, w jakiejś izolacji od rówieśników; wprawdzie później pod ogniem krytyki wiceminister się wycofywała, ale jednak ujawniła, co myśli, jak wyłączy kontrolę „poprawności politycznej”. Podobnie brak reakcji Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełno-

sprawnych na likwidację preferencji w zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w administracji publicznej. Czy też swoiste wykluczenie z Programu 500+ dzieci niepełnosprawnych w stopniu lekkim. Pilnuję także wdrożenia uchwalonych w poprzedniej kadencji przepisów o nowej legitymacji osoby niepełnosprawnej, co ma bardzo praktyczne znaczenie w wielu sytuacjach życiowych, jak podróżowanie, wstęp do muzeów itp. Przyglądam się także zmianom w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, skąd odeszło wielu rozumiejących te skomplikowane sprawy doświadczonych pracowników. A równocześnie współpracuję z samorządami planującymi i wprowadzającymi nowe rozwiązania. Wspieram też organizacje pozarządowe – główną siłę dokonujących się i wciąż oczekujących a koniecznych zmian.

Jak Pan ocenia obecne prace sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny?

Martwi mnie, że sprawy osób niepełnosprawnych przestały być prawdziwym priorytetem w polityce społecznej, co bardzo widać właśnie na forum tej Komisji. Decyzje zapadają gdzie indziej, w sposób nieprzejrzysty. Wprawdzie nadal istnieje Podkomisja Stała ds. Osób Niepełnosprawnych, ale ma charakter jedynie dyskusyjny, a nie decyzyjny. Również relacje Komisji z Pełnomocnikiem Rządu oraz PFRON mają charakter coraz bardziej kurtuazyjno-informacyjny. Osoby niepełnosprawne

i reprezentujące je organizacje mają prawo czuć się pomijane i marginalizowane.

5 maja jest Światowym Dniem Godności osób z Niepełnosprawnością. Czy polscy politycy w jakiś szczególny sposób zamierzają celebrować ten dzień?

Uważam, iż każda okazja do przypomnienia o konkretnych sprawach, problemach i pomysłach działania jest dobra i powinna być wykorzystana dla ulepszania świata, w którym żyjemy. Często też to nie złe przepisy, a ludzie nieumiejący ich stosować stanowią prawdziwą barierę. Nierzadko zaś powoływanie się na brak pieniędzy stanowi łatwe usprawiedliwienie się z zaniedbań czy braku pomysłów. I dlatego również ten dzień powinien służyć zarówno publicznej debacie, jak i rozważaniom w węższych kręgach, jak rozwiązywać problemy wynikające z niepełnosprawności. Warto przy tym pamiętać, iż niepełnosprawność jest czymś zwykłym i oczywistym w życiu każdego człowieka, bo jeśli nie od urodzenia, albo w wyniku wypadku czy choroby – to choćby z wiekiem słabiej widzimy, gorzej słyszymy i z większym trudem chodzimy... I dlatego warto o to zadbać, dopóki mamy na to rzeczywisty wpływ.

Dziękuję serdecznie za rozmowę.

Fot. Z archiwum S. Piechoty

Rozmowa z dr. Wojciechem Wilińskim – pełnomocnikiem rektora ds. kształcenia studentów z niepełnosprawnością

„Kiedy pomyślimy o paraolimpijskich herosach z Dolnego Śląska, którzy niedawno z dumą reprezentowali Polskę podczas Igrzysk Paraolimpijskich w Rio de Janeiro, to łatwo zrozumieć, że niepełnosprawność nigdy całkowicie nie określa osoby.”

Wojciech Wiliński

Ligia Poniatowska: Co należy do obowiązków Pełnomocnika Rektora ds. Kształcenia Studentów z Niepełnosprawnością?

Wojciech Wiliński: Najkrócej mówiąc – wsparcie studentów z niepełnosprawnością w procesie kształcenia w AWF we Wrocławiu.

W jaki rzeczywisty sposób uczelnia pomaga niepełnosprawnym studentom?

Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu stwarza studentom z niepełnosprawnością warunki do pełnego udziału w procesie kształcenia i badaniach naukowych, realizując tym samym postanowienia ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Podejmowane działania koncentrują się przede wszystkim na: rozpoznawaniu faktycznej liczby studentów z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności oraz określeniu ich potrzeb związanych z kształceniem w murach naszej uczelni, udzielaniu porad studentom z niepełnosprawnością, ich rodzicom, nauczycielom akademickim oraz osobom z niepełnosprawnością, rozważającym podjęcie studiów w AWF we Wrocławiu. Na prośbę studentów z niepełnosprawnością przygotowuję na przykład specjalny dokument, w którym zawarte są wskazówki dla

nauczycieli akademickich, pozwalające dostosować im warunki kształcenia adekwatnie do ich wymagań. Zapewniamy też studentom z niepełnosprawnością w zależności od potrzeb: tłumacza języka migowego lub asystenta wspierającego ich podczas ćwiczeń, wykładów oraz przygotowań do zaliczeń i egzaminów. Studenci niepełnosprawni mogą też korzystać z „wypożyczalni” sprzętu elektronicznego (komputery przenośne, w tym jeden zaadaptowany do potrzeb słabowidzących i niewidomych, dyktafony). Warto dodać, że Biblioteka AWF we Wrocławiu jest zaopatrzona w sprzęt dla studentów niewidomych i słabowidzących (w specjalnie oznaczonych miej-

scach znajdują się: powiększalnik tekstu, komputer i skaner ze specjalnym oprogramowaniem dla osób niewidomych oraz komputer przenośny z linijką brajlowską). Dużym ułatwieniem dla studentów niepełnosprawnych jest wzbogacenie zasobów Biblioteki AWF we Wrocławiu o książki udostępnione w formie elektronicznej w ramach serwisu PWN dostępnego pod adresem <http://libra.ibuk.pl/>, który umożliwia wygodne korzystanie z publikacji również w warunkach domowych. W celu wsparcia rozwoju studentów z niepełnosprawnością są organizowane są dla nich dodatkowe i bezpłatne lekcje języka angielskiego.

Z drugiej strony szkolimy także kadrę pracowników AWF we Wrocławiu pod kątem współpracy ze studentem z niepełnosprawnością (ostatni kurs odbył się w dniach 18-22 lutego 2013 r. dla około 300 pracowników naszej uczelni) w zakresie zwiększenia dostępności studiowania w AWF we Wrocławiu dla osób niepełnosprawnych). Należy podkreślić, że Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu jest otwarta na nowe formy wsparcia i inicjatywy dedykowane studentom niepełnosprawnym, dlatego serdecznie zapraszam wszystkich zainteresowanych do dyskusji w tym obszarze.

Czy dużo osób kontaktuje się z Panem osobiście?

Najczęściej kontaktują się ze mną osoby z niepełnosprawnością drogą elektroniczną w okresie poprzedzającym rekrutację w AWF we Wrocławiu oraz sami studenci AWF we Wrocławiu w trudnym dla nich okresie sesji eg-

zaminacyjnej. Regularnie spotykam się z pięcioma studentami (z niektórymi prawie co dwa tygodnie), którzy ze względu na swoją niepełnosprawność stale doświadczają różnych trudności podczas realizacji programu studiów. Utrzymuję też stały kontakt z: asystentami, tłumaczem języka migowego i niektórymi rodzicami studentów z niepełnosprawnością...

Co sprawia, że niepełnosprawne, nie-rzadko ruchowo, osoby decydują się studiować na AWF-ie?

Kiedy pomyślimy o paraolimpijskich hero-sach z Dolnego Śląska, którzy niedawno z dumą reprezentowali Polskę podczas Igrzysk Paraolimpijskich w Rio de Janeiro, to łatwo zrozumieć, że niepełnosprawność nigdy całkowicie nie określa osoby. Zapewniam też, że w większości przypadków niepełnosprawność nie jest ograniczeniem eliminującym człowieka z udziału w pięknej przygodzie, którą na pewno są studia w naszej uczelni. Tym bardziej, że Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu robi wszystko, żeby być jednocześnie miejscem gościnnym i zapewniającym wysoką jakość kształcenia dla wszystkich studentów.

Czy ma Pan jakieś szczególne życzenia związane z pełnieniem swojej funkcji?

Życzyłbym sobie w AWF we Wrocławiu większej ilości studentów niewidomych i słabowidzących, którzy przy niewielkim wsparciu, potrafią doskonale odnaleźć się w rzeczywistości akademickiej...

Dziękuję za rozmowę.

Rozmowa z Adrianem Gasiewiczem – studentem drugiego roku Wydziału Nauk o Sporcie

Dlaczego zdecydował się Pan studiować na Akademii Wychowania Fizycznego?

Co Pana zachęciło?

Zdecydowałem się studiować na AWF-ie, ponieważ zauważyłem, iż na tych studiach też studiują osoby niepełnosprawne, ale nie tylko ze względu na to, że jestem osobą słabosłyszącą i mam swoją pasję – siatkówkę. Do tego, że te studia mogą być dla mnie przydatne, zachęciło mnie, gdy usłyszałem, że jest

tu kierunek trenerski. Wtedy pomyślałem sobie, że chcę mieć takie wykształcenie, aby być trenerem.

Czy uczelnia w jakiś sposób pomaga Panu jako osobie niepełnosprawnej w studiowaniu?

Oczywiście te studia są dobrze przystosowane dla osób niepełnosprawnych. Mimo że jestem osobą słabosłyszącą, a na zajęciach pokonuję trudne przeszkody, np. nie zawsze usłyszę prowadzącego na zajęciach, gdy szybko mówi, od teraz mam już tłumacza języka migowego i jest mi łatwiej, bo wtedy on na zajęciach usłyszy wszystko i tłumaczy mi na język migowy (PJM). I do tego mam stypendium dla osób niepełnosprawnych, które pomaga mi w niektórych zakupach potrzebnych materiałów.

Czy poleciłby Pan studiowanie na naszej uczelni innym niepełnosprawnym osobom? Jakby Pan ich zachęcił?

Na pewno tak. Poleciłbym im, aby przyszli na dni otwarte i wtedy zobaczyli, czy chcieliby studiować w tym miejscu.

Uprawia Pan siatkówkę. Czy jest to wyczynowe uprawianie, czy raczej rekreacyjne?

Siatkówkę uprawiam od najmłodszych lat i uznaję to za działalność wyczynową. Należę

do Reprezentacji Polski Niesłyszących w Siatkówce Juniorów oraz Seniorów. Trenuję 3-4 razy w tygodniu i obecnie przygotowuję się na Igrzyska Olimpijskie Głuchych w Samsunie (Turcja), które odbędą się w dniach 18-31 lipca. Od najmłodszych lat miałem marzenie, by grać profesjonalnie. Moja wada słuchu nie pozwoliła jednak na więcej, teraz staram się odrobić największe braki i pokazać, że stać mnie na więcej.

Czy Pana niepełnosprawność przeszkadza Panu w uprawianiu sportu?

Nie przeszkadza.

Jakie jest Pana największe osiągnięcie sportowe?

Oto moje najważniejsze sukcesy w siatkówce,
Brązowy medal Mistrzostw Europy Juniorów w Piłce siatkowej , Łódź 2016

Mistrzostwo Polski Juniorów w Siatkówce – Łódź 2014

Mistrzostwo Polski Juniorów w Siatkówce –Warszawa 2015

Najlepszy rozgrywający MPJ-Warszawa 2015

Najlepszy Blokujący MPJ-Łódź 2014

Najlepszy Rozgrywający Pucharu Polski , Olsztyn 2016

Jakie ma Pan plany na przyszłość?

Plany oczywiście mam ambitne, staram się związać z siatkówką na jak najdłużej , zdobyć licencjat na studiach oraz wyjechać na IO do Turcji i w przyszłości być trenerem siatkówki . Jak dla mnie to jeszcze zbyt daleka droga, by myśleć już o przyszłości . Muszę na razie wszystko poukładać w głowie.

Rozmawiała Ligia Poniatowska

Rozmowa z Agatą Mazieńczyk – asystentką niepełnosprawnego studenta Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu

Ligia Poniatowska: Jaka jest rola asystenta niepełnosprawnego studenta, jakie są jego podstawowe zadania?

Agata Mazieńczyk: Jako tłumacz języka migowego oraz asystent osób z niepełnosprawnością dotyczącą słuchu mam za zadanie przetłumaczyć treść wykładu, ćwiczeń na polski język migowy, jeśli zachodzi taka potrzeba, to tłumaczyć również wypowiedzi studentów, których jestem asystentem, na język polski.

Dlaczego zdecydowała się Pani pełnić tę funkcję?

Ponieważ jestem natywnym użytkownikiem polskiego języka migowego, CODĄ (Child of Deaf Adults), wiem, jakie trudności sprawia Głuchym język polski. Podejmując się tej funkcji, czułam obowiązek wykorzystania mojej wiedzy oraz umiejętności jako tłumacza, chciałam, aby studenci mogli korzystać z nauki w całości i bez ograniczeń.

W jaki sposób odbywa się nabór na asystenta?

Każdy potrzebujący tłumacza może skorzystać z listy tłumaczy polskiego języka migowego Polskiego Związku Głuchych oraz rejestru tłumaczy Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego. Na tych listach można znaleźć szczegółowe informacje na temat tłumacza, np.: jakie posiada uprawnienia, dane do kontaktu.

Czy każdy może zostać takim asystentem? Czy trzeba mieć jakieś szczególne kwalifikacje, predyspozycje?

Według mnie nie każdy może wykonywać taką pracę. Ten zawód jak każda inna specjalizacja wymaga odpowiedniego przygotowania merytorycznego, praktycznego oraz odpowiednich cech charakteru.

Jak Pani układa się współpraca z naszym studentem?

Bardzo dobrze😊, najlepiej o to zapytać samego studenta. Z miłą chęcią przetłumaczę😊

Rozmawiała Ligia Poniatowska

II Ogólnopolska Konferencja Naukowa „OUTDOOR – FITNESS – WELLNESS”

Szanowni Państwo!

- W imieniu Komitetu Naukowego i Organizacyjnego mam przyjemność zaprosić Państwa na II Ogólnopolską Konferencję Naukową „OUTDOOR – FITNESS – WELLNESS” organizowaną przez Katedrę Rekreacji, Zakład Zarządzania w Socjomotoryce i Klub Sportowy AZS AWF Wrocław. Celem konferencji będzie kontynuacja wymiany poglądów, wyników badań i doświadczeń praktycznych na temat identyfikowania i kreowania usług rekreacyjnych oferowanych na polskim rynku, w szczególności usług outdoor, fitness i relaksacyjnych.
- Zapraszamy **17 maja 2017 roku**. Więcej informacji na stronie AWF w zakładce Nauka/Konferencje Naukowe lub na facebooku.
- Przewodniczący Komitetu Naukowego Konferencji
- Prof. dr hab. Ryszard Panfil

Ogólnopolska Konferencja dla Młodych Naukowców

Terminy:
Zgłoszenie uczestnictwa: 28 luty 2017
Przesłanie streszczeń: 10 marca 2017
Informacja o przyjęciu: 31 marca 2017

Wejdź na:
www.wieczor.awf.wroc.pl

Organizatorzy:

Wieczór Naukowiec
„Wokół człowieka...”

Zaproszeni wykładowcy:
dr hab. Grzegorz Juras, prof. AWF Katowice
dr hab. Adam Siemiński, AWF Wrocław
dr hab. Joanna Szczepańska-Giercha, prof. AWF Wrocław

Patronat honorowy:
Andrzej Rekieta
Rektor Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu

10-11.05.2017 Miejsce: Wrocław, Stadion Olimpijski
Al. I.J. Paderewskiego 35 (Brama główna)

Ogólnopolska Konferencja dla Młodych Naukowców

FESTYN SPORTOWO-REKREACYJNY

Przewietrz się na Olimpijskim z AWF Wrocław

- wielobój rekreacyjny
- gry zespołowe
- ratownictwo wodne
- zawody osób z niepełnosprawnością - bocce
- zawody Seniorów
- badminton
- skimboarding
- diagnoza kondycji biologicznej - centrum laboratoryjne
- promocja sportów nieolimpijskich

27 maja 2017 r.
godzina 10.00-14.00

AWF WROCŁAW

POLA MARSOWE, KRYTA PŁYWALNIA, WIELOFUNKCYJNA HALA SPORTOWA, UL. MICKIEWICZA 58

ORGANIZATORZY

PARTNERZY

MEDIA

ECHO24

SPORTS CHANNEL
SPORTGAME

Gazeta
WROCŁAWSKA